

- виявлення проблеми;
- формулювання теми;
- опис очікуваного результату;
- планування роботи;
- реалізація плану;
- оформлення письмової частини;
- презентація.

Правильно організована проектна діяльність дає дитині можливість працювати над дійсно цікавою їй темі і здійснювати це у захоплюючій формі. Здійснюючи свої проекти діти можуть створювати витвори мистецтва, виконувати дослідження, розробляти навчальні посібники, рекомендації, організовувати й проводити заходи з участю дітей та дорослих (ігрові проекти).

У ході проекту автор обов'язково створює проектний продукт – матеріальне втілення знайденого способу розв'язку вихідної проблеми.

Як діяльнісний метод навчання проект дозволяє вчителю формувати у дітей компетенції, тобто знання поєднані з досвідом практичного їх застосування.

ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА ШКОЛЯРІВ – ШЛЯХ ДО ПОРЯТUNKУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.

*Мирошніченко О.М.
Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка*

Із загостренням екологічної ситуації, зумовленої антропогенними перетвореннями природного середовища, та необхідністю розв'язання екологічних проблем виникла потреба впровадження екологічної освіти в школі, як пріоритетного освітньо-виховного напрямку, що відіграє вирішальну роль у формуванні моральних цінностей, відповідних світоглядних позицій та переконань, свідомого ставлення до навколишнього середовища.

Діагностуючи сформованість екологічної культури школярів сьомого класу ми дійшли до висновку, що система навчально-виховної роботи з екології спрямована переважно на набуття учнями певних екологічних знань. Екологічні проблеми просто констатуються, а природоохоронна діяльність має випадковий характер. Тому вважаємо, що екологічна освіта повинна бути не фрагментарною, а систематичною. Навчальний матеріал з біології повинен бути упорядкований та логічно побудований. Над цим треба попрацювати спеціалістам-екологам та доповнити підручники. Зміст екологічної освіти та методи навчання мають бути спрямовані на: збільшення обсягу матеріалу з екології; підвищення продуктивності навчання без перевантаження учнів та вчителів; мування наукової картини живої природи; забезпечення засвоєння учнями знань про принцип функціонування живих систем; розвиток та вдосконалення навичок самостійно отриманих знань на практиці; активізацію пізнавальної діяльності; формування кругозору та інтелекту.

Виділяють такі основні напрямки екологічної освіти: виховання в дусі загальних ідей охорони природи та бережливого ставлення до неї і набуття спеціальних професійних знань про загальні закономірності існу-

вання природних та антропогенних екосистем і вдосконалення шляхів впливу на них різних форм господарської, рекреаційної і культурно-побутової діяльності людини і методів формування стабільних високопродуктивних екосистем в антропогенному ландшафті.

Зазначені напрямки тісно взаємопов'язані, оскільки в основі раціоналізації охорони природи і використання її ресурсів лежить глибоке пізнання законів екології. Проте саме знання цих законів не є достатнім для того, аби воно стало нормою, установкою, особистісною властивістю, що визначає спрямованість діяльності індивіда. Це значною мірою залежить від екологічного виховання як системи планомірного й цілеспрямованого формування відповідних характерологічних якостей людини. Водночас екологічна освіта, екологічні знання та інформація про них як процес нагромадження, трансформації знань мають уже самі по собі великий виховний потенціал і є надзвичайно важливим компонентом формування екологічної культури особистості.

Шкільна екологічна освіта спрямована, насамперед, на формування відповідального ставлення до навколишнього середовища. А цього неможливо досягти, сухо викладаючи наукові відомості, факти. Вивчення довкілля має бути цікавим і захоплюючим. Тому важливо використовувати якнайбільше різноманітних педагогічних форм і методів. У досягненні мети освіти в галузі навколишнього середовища переважають тенденції до використання активних засобів і форм організації навчально-виховного процесу, які спрямовуються на розвиток мислення, ціннісної сфери, світогляду, набуття навичок і вмій практичного вирішення проблем навколишнього середовища, соціального досвіду, формування індивідуальної і колективної відповідальності за стан природи. Засвоєння навчального матеріалу забезпечується через різнобічні форми і методи практичної діяльності, котрі сприяють не тільки засвоєнню системи знань, але й ставлять школярів перед проблемою морального вибору. Це, у свою чергу, сприяє гуманізації та гуманітаризації національної освіти, покликаний формувати в підростаючого покоління цілісну картину світу, виховувати відповідальне ставлення до навколишнього середовища, суспільства і людини, створити умови для подолання екологічного невігластва і технократизму.

Тому, необхідно підняти екологічну освіту до нової висоти, добитися поліпшення якості екологічної освіти, зробити все можливе для запобігання екологічній катастрофі на Землі.